

РЕШЕНИЕ

№ 6143

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5048** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗАД „Д. Б.: Ж. и З.“ АД, ЕИК[ЕИК] представлявано заедно от поне двама от изпълнителните директори Б. Г. И., Р. В. М. и Ж. С. К., чрез адв. Т. Х.-САК, срещу Решение № 36161 от 10.02.2020 г., постановено по НАХД № 12565/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 107-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-629 от 14.06.2019 г., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН, във връзка с чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, във връзка с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането, във връзка с §1, т.51 от ДР на КЗ на ЗД [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

С касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че в АУАН не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи се също и че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди се, че не са спазени императивните разпоредби на чл. 42, чл. 43 и чл.

57 от ЗАНН. Твърди също, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Наложено наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН. Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. В хода на настоящето производство касаторът редовно призован, представлява се от адв. Х., който поддържа жалбата.

Ответникът по касация – Комисия за финансов надзор, редовно призован, представлява се от юрк. С., която оспорва касационната жалбата като неоснователна и иска да се остави в сила въззивното решение. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор Д., излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна, че в КФН е постъпила жалба с вх.№ 91-02-139/30.01.2019 г. от К. С. К., която касае липса на произнасяне по щета № 0801-000135/2019-01, заведена пред ЗД „Д. Б.: Ж. и З.“ АД, по застраховка „Гражданска отговорност“, по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което е увреден лек автомобил марка „Сеат“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Във връзка с жалбата КФН е изисквала необходимата документация от застрахователното дружество. Изисканата документация е представена от дружеството.

От представеното платежно нареждане е видно, че застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение по щетата на 23.01.2019 г., т.е. след законоустановения срок.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, на 03.04.2019 г. е издаден акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-264 от В. Ш., младши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН за това, че ЗД „Д. Б.: Ж. и З.“ АД не се е произнесло в 15-дневния законов срок, регламентиран в чл.108, ал.1 от КЗ, в който е трябвало да бъде определен размерът на отпуснатото обезщетение или мотивирано да откаже плащане, а именно до 18.01.2019 г. вкл. АУАН е връчен на дружеството на 03.04.2019 г. и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили възражения по него. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № Р-10-629 на 14.06.2019 г., с което на основание чл. 16, ал.1, т.19 от ЗКФН във вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.2 във вр. ал.1, т.2 от КЗ във вр. §1, т.51 от ДР на КЗ на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

Тази фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. С оглед доказателствата по делото съдът приема,

че АУАН и НП са издадени съобразно законовите изисквания, от компетентни органи. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер.

Така постановеното решение на СРС е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира за правилни изводите на СРС, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ, като не се е произнесъл в 15-дневния срок от датата, на която застрахованото лице е завело уведомление за щетата и е представило всички изискуеми документи. След като в законовия срок не е последвало произнасяне по някой от изрично посочените начини, вкл. чрез мотивиран отказ, застрахователят е нарушил императивна норма на закона. В случая е установено по безспорен начин неизпълнение на задължението за произнасяне по претенцията за обезщетение на щети. Административното нарушение е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в срока по чл.108, ал.1 от КЗ. Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 от НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя Н.. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на нарушението по чл.108, ал.1 от КЗ. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 от НПК – неправилно приложение на материалния закон.

В случая се касае за неизплащане на застрахователна премия по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, административно наказващият орган правилно е приложил нормата на чл. 108 от КЗ, тъй като систематичното ѝ място е в Глава девета „ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА ПО УРЕЖДАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕТЕНЦИИ“, която се отнася до всички видове застраховки. Към административната преписка са приложени доказателства за това, че дружеството е било санкционирано с влязло в сила НП № Р-10-362 от 22.05.2018 г. (влязло в сила на 13.11.2018 г.) за същото по вид нарушение. По силата на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2 000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и е наложил на дружеството имуществена санкция в предвиден минимум – 2 000 лв.

Съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Затова санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Наказанието е наложено в условията на повторност, каквито доказателства безспорно са налице по делото.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 36161 от 10.02.2020 г., постановено по НАХД № 12565/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 107-ми състав.

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Б.: Ж. и З.” АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията по финансов надзор, съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: